

1007
1000

Pulma laulik.

Mitmesugused kosja-, armastuse- ja
rõõmu- laulud, mis pulmas sünnivad
laulda.

Kogunud

T. Laulumees.

Trükitud A. Seidelberg'i juures.

Ed 2/525

VI

1655.

Pulma laulik.

Mitmesugused kosja-, armastuse- ja rõõmu-
laulud, mis pulmas sünnitavad laulda.

Kogumid

T. Laulumees.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

504493

Trükitud A. Seidelberg'i juures.

: Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 28-го Мая 1902 г.

Печ. въ Типог. А. Зейдельберга въ Вейсенштейнѣ.

1. Soovitus.

Minu laulud minge sinna
Kus mu kullake!
Ütelge, et tahan minna
Tema rinnale!

Ütelge, et tahan anda
Musu t'ale seal!
Ütelge, et tahan kanda
Teda käte peal!

(Saan.)

2. Sõbrad, laulgem!

Sõbrad, laulgem tidu-libu,
Sest et täna pulma-pidu:
Siin saab juua, siin saab süia,
Pilli järel kõpsu lüüa!

Küll võib olla tubli kereš
Mististe siin pulma peres,
Kus need worstid küpsma panti,
Mida täna süia anti.

Dissa! Hurra! Pulma-pidu!
Sõbrad laulge tidu-libu!
Juba mängitakse pilli,
Tantskem nüüd kas jalad willi!

3. Õnne soow noore paarile.

(Wiis: Sealt Läänemere kalda pealt.)

Kui taewa Jsa ilma löi,
Siis asja nõnda seadis ta,
Et keegi inime ei wõi
Maailmas üksi elada.

Ei koduaset asuta
Wist ial üksik inime,
Ja ilma kodu kohata —
Mis õnne õitseb temale?

Waat waike perekonna seest
On õiget õnne otsida:
Mees aitab naist ja naine meest —
Siis wõitwad puudust trotsida.

Kui toonekurg kord lapse toob,
Siis läheb rõõm wast rohkele,
Hing õistab, süda löbu loob,
Ei ole ruumi ohkele.

Seft hüidkem waimustuse wäes:
„Õnn olgu noore paarile!
„Nad õnnes astku, käsi käes,
„Truuks jäägu Wene Tsaarile!”

4. Peigmehe suurem õnn.

Ei ole õnne suuremat,
Ei tunta rõõmu rohkemat
Kui pruudi kõrwal kõndida,
Ta armu-kõnet kuulata,
Kes puna-palgeil selgeks teeb,
Et süda õnnest üle keeb

Ja tormi tujul hüppab sees,
Kui haamer tubli sepa ees.

Ja kui su kätt weel pigistab,
Suu peale musu wajutab :
Siis tuli rindus löffel lööb
Ja weri walju soontes keeb. (Mihkel.)

5. Peigmehe ütetus pruudile.

Mu kuldne, kallis pruudike,
Mu õnne-linn, mu õieke!
Ma südamest sind armastan,
Sind nähes ennast rõõmuстан.

Mu lootus, usk ja mõte teal
Kõik seiswad kindlast sinu peal ;
Ma ilma sinu armuta
Ei taha ilmas elada.

Su nägu iga mõtte sees
Mull seisab ikka ilma ees :
Sest tahan laulda sinuga
Suurt elu-laulu lõpmata! —

6. Pruudile.

Mu pruudike, mu õnne-ilm
Sust rõõmu tunneb film!
Ei leia mina iial teal,
Siin suure, laia ilma peal,
Mis nõnda armas minule,
Kui sa, mu inglise!

Sa oled mind ju musutand
Ja kaunilt kallistand ;

Sind auustan ma alati
Ja jään sull truits surmani,
Sa kõigist armsam minule
Mu õitsew õnneke!

7. Pruudi pärg.

Me pruudi pärga punume
Sull, kaunil roosi lillil
Ja tansule sind jaadame
Nüüd kenal pulma pillil.
|: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg:|

Mull kasvab aedas kauniste
Küll mirta iga sugu;
Kus viibib kena peiuke,
Kas neist ei pieta lugu!
Ilus haljas, j. n. e.

Rui seitse aastat mööda sai,
Siis tuli koju peiu,
Ja et ta pulmad kaasa tõi,
Meilt pärja pärrib neiu.
Ilus haljas, j. n. e. (M. J. Eisen.)

8. Õissa, pulmad!

Pulmad, jah pulmad,
Nüüd õissa, pulmad käes!
Waatke kena pruudifest,
Tema kõrwal peiukest,
Kudas mokki muigutavad,
Oma filmi pilgutavad!

Nüid on nende lootus käes,
Kai on naine, Kaarel mees.
|: Pulmad, jah pulmad,
Nüid õissa, pulmad käes! :|

(Rahwa juust.)

9. Minu Maiele.

Minu Mai käib üle kõige,
Üle kõige ilma peal!
Maie kiita, see on õige,
Temaast helisegu heal!
Oht küll minu Mai on weike,
Pisuke ta pikkus teal,
Siiski Mai käib üle kõige,
Üle kõige ilma peal.

Minu Mai käib üle kõige,
Üle kõige ilma peal!
Mai on ikka usin tööle,
Hoolas wara hoidma teal;
Minu rõõmuks tema elab,
Minu rõõmuks laulab ka.
Minu Mai käib üle kõige,
Üle kõige, ilma peal!

10. Olgem rõõmsad!

Olgem rõõmsad rutuga,
Rõõm wõib mööda jõuda,
Pia kantaks nutuga
Mõnda meiteft hauda!
Rõõmu päewad tõttawad,

Mured murdma ruttawad.
Kui on lilled õitsemas,
Olgem nobed noppimas!
Kus jäid meie wanemad?
Mulla-Madis teab.
Sellest lapsed õpivad:
Surm kõik hauda wiab.
Olgem rõõmsad rutuste,
Lõpp võib tulla häfiste!
Meil on kallis terwis käes,
Õiskagem nüüd rõõmu wäes!

11. Rõõmus meel.

Kui hakkab laulu lastema
Ja lusti lõõril lõksuma,
Siis süda hakkab sulama
Ja keha kerkima.

Oh tulge, sõbrad, tulge
Ja ühes rõõmsad olge,
Mu rõõmu laulu kuulge,
Mis mõjub mõnuga!

Kõik mured metsa marsfigu
Ja leinamised lahtugu,
Kõik nukrus nurka pugegu
Ja kurbtus kafigu!

Kui laulan nii kui lõuke,
Kui kukun nagu käuke,
Ei mõlgu neist siis meeleke
Ei soowi neid mu suu.

Sest hakkab laulu lastema —

Ja lusti lõõril lõõsuma,
Siis süda hakkab sulama
Ja keha kerkima.

Oh tulge, sõbrad, tulge
Ja ühes rõõmsad olge,
Mu rõõmu laulu kuulge,
Mis mõjub mõnuga! (R. N. Hermann.)

12. Siskame.

Sekesed, öiekesed
Siskame õhtul iluda,
Wiis wõi wiisi widewikul,
Ruus wõi wiisi ruude walgel!
Jlu kuuldub Hiiumaale,
Wiisi kuuldub Wirumaale,
Laulu langeb Laupa jõkke
Kus need kalad kawalamad,
Siiad suured, seljad mustad,
Lõhed laiad, laugud otsas,
Seisawad seli jõessa,
Haledaissa allikaissa,
Lippi, lappi laineessa.

13. Nagu lilleke.

Sa oled nii kui lilleke,
Nii kaunis, kallike;
Kui filman sind, siis südames
Mull õõgab õnnistus:

Ma tahaksin käed laota
Su üle, palmwela,

Et taewas wõtaks kaitseada
Sind, kallis, armuga.

14. Rõõmus laulja.

Ma olen rõõmus laulumees,
Kes saunades ja lošfides
Healt tõstab ilma hinnata
Ja kõiki tahaks rõõmusta.

|: Ma olen rõõmus laulja! :|

Kui tõuseb päike hommikult
On helisemas minu heal,
Kui õhtul looja weereb ta
Siis lähen lauldes magama.

|: Ma olen rõõmus laulja! :|

Ei püia auu, ei rikkust ma,
Baid olen rahul sellega,
Et Gestimaa mull jalge all,
Tükk sinist taewast pea peal.
Ma olen rõõmus laulja!

Et sõitku rikkad tõldades
Ja käigu siidis, sametis,
Ma põlgan halpust rõõmuga,
Mis tühi on, läeb tühja ka.
Ma olen rõõmus laulja!

Kui teistest palju räägitaks
Ja nende nime kiidetakse,
Siis teen ma nii, kui kukulind,
Kes ikka ise kiidab end:
Ma olen rõõmus laulja!

Kui teiste pale higistab,

Neid waetw ja mure pigistab,
Siis elan mina mureta,
Teen tööd, süön leiba rõõmuga.
Ma olen rõõmus laulja! (Sannsen).

15. Mu neiu elagu.

Mu kõige kallim laulu heal
On minu neiule,
Kes elab Gesti pinna peal
Ja astub auusaste!
Ma kuninglikult rõõmsaks läen
Kui tema armast nägu näen.

|: Mu neiu elagu! :|,

Teist hingekest ei leia ma,
Kes nõnda kallis mull,
Seepärast neiu, kuulata,
Mis laulan mina süll:
Kui hakkab lilli õitsema,
Siis „ingli“ koju kannan ma!
|: Mu neiu elagu! :|

16. Õitse, kaswa ja ela!

Neiuke, õitse sa!
Kallimat warandust ilmas mull pole,
Sinuta kõit minul tühi ja kole,
Armsamat enesel ma ei saa —
Neiuke, õitse sa!

Neiuke, kaswa sa!
Sinule enese olen ma annud
Tunnist, mill silma su peale ma pannud —

Musu-kätt wõta, mis pakun ma!
Reiuke, kaswa ja!

Reiuke, ela ja!

Sitse ja kaswa ja edasi tõtta,
Ela, et minuaga ühendust wõtta
Wõiksid ja auuga ja õnnega!
Reiuke, ela ja!

17. Raugel.

Oh wõiksin ma linnu tiitwul
Su juurde linnata:
Ma wiitwiksin eha wiitwul
Su kõrwal õnnela!

Su koduke täigiks kaugel,
Sa ise filmale:
Su lahust on rõõm mull raugel,
Ma ohkan jageste.

Oh! waataksin üles taewa,
Kas ingel ilmukš eel:
Ei waigistaks ingel waewa,
Miks mure paelus meel.

Üks aimus mu kurbtust kautab,
Üks ingel-inime:
Kui armula hellalt wautab
Mind oma rinnale.

Oh jõuaksid tuule tiitwul
Need tunnid tulema:
Siis wiitwiksin eha wiitwul
Su kõrwal õnnela!

(Bergmann.)

18. Igatsimine.

Kallis Mari laugel elad,
Millal kandwad sind mu käd?
Lootes, ootamises ohkad,
Kurvastuse päivi näed.

Kallis Mari kannata,
Sinust wist ei lahku ma!

Lapsest saadik olid sina
Mulle armsam kõikidest;
Wõidelda su eest wõin mina,
Ara peasta hädadest.

Kallis Mari kannata,
Sinust wist ei lahku ma!

Üksigi wägi selles ilmas
Sinust mind ei lahuta;
Teised neiu minu filmas
On kui ilma iluta.

Kallis Mari kannata,
Sinust wist ei lahku ma!

19. Arg kofilane.

Mull mõttes on üks ainuke,
Üks kallis ainuke!

Oh kui ma selle piiga saaks
Ta on nii wirt ja wiisakas
Ni wiisakas,

Ma elaks eedenis!

See neiufese tõeste
Ma kofits endale!
Tal ikka lahke meelete

Ja nägu nii kui maalike,
Kui maalike
Ja film kui tuluke.

Ja kui ma teda kaugelt näen
Läeb puna palgesse,
Mull süda hakkab põksuma
Ja wesi weereb filmasse,
Mull filmasse:
Ei tea, mis lugu see?

Weel reedi õhtu wainu peal
Ta küsis minu käest:
„Oh, ütle mull, mis wigaga sull,
Ei õige lugu ole sull,
Ei ole sull?
Ma raskest ohkasin.

Ma oleks pidand rääkima,
Oh miks ei rääkind ma!
Ja oleksin ma rikkam mees,
Mull süda pisut kergem sees,
Mull kergem sees:
Ma räägiks temaga

(Kreuzwald.)

20. Lenda!

Kaugel kõnnib armukene,
Teadmata on tema tee.
Lenda, lenda linnukene!
Kanna talle sõnume!

Mõrsja süband muljub mure,
Kärjitu on tema meel,

Sgatsus ei hinga, sure,
Peiust räägib tema keel.

Lenda, lenda linnukene
Üle järve, üle maa,
Ütle, et kui armukene
Wiibib, pian surema!

Tema armastus on mulle
Glu jõuiks igapäew;
Tema wiibimine jälle
On mull rääkimata waew. (S. Eglon.)

21. Tamm.

Talu õues tõusis tamme
Tüsel tüwil ülesse.
Ei ja, ei ja, ei ja ja
Tüsel tüwil ülesse.

Suured jõudsid tõusu tujul
Musta mulla hõlmasse. cc.

Omad oksad, armsad arud
Laotas ta laiali. cc.

Sinnud laulsid tema latwas
Sme kena lugusid. cc.

Perepoega tema wilus
Hoidis rinnal armukest. cc.

Nõdra naise tuetaja
Tahab olla ta kui tamm. cc. (S. Eglon.)

22. Jõua!

Jõua ju laugelta,
Maru laen'te laugelta

Paadikene rannale,

Las mind armsa rinnale!

Rus, kallis, kurdad sa,

Laine ehk sind laewaga

Mattis merde magama,

Surmas healt ja armu ka?

Dota, oh tütreke,

Homme saab ehk peiuke

Meie randa jõudema,

Soomest siia sõudema!

Rüll ohkas neiu rind,

Waihteks jäi ka wete-pind,

Wood ja tuule healedgi —

Peig ei tulnud ialgi! —

(?)

23. Kümme õlut.

Õlut joome, teist me teeme,

Kolmas käärib kammerissa,

Neljas liigub linnakissa,

Viies wenib wirdeessa,

Kuues kõigub kõrre otsas,

Seitsme seemet wiſatakse,

Raheljas meil kaskwamaies,

Üheljas üles tõusemaies,

Kümnes alles külwamata. (Rahwa laul.)

24. Miks naine wõtmata?

Sakkad sandid, maad madalad,

Igas kuus kaerad kassinad,

Igas aastas odrad kehwad:

Ei ma saan'd õlut ilusta,
Ei ma saand kalja punasta —
Sest jäi naine wõttemata,
Hobu uus jäi ostemata. (Rahwa laul.)

25. Terwijeks!

„Su terwijeks!“ nad diskawad
Ja klaasid üles tõstawad
Ja wõidu kihwti joowad,
See juures laulu loowad.

Ei seda terwist taha ma,
Mis annetakse kihwtiga:
Kihwt murrab maha loogu
Ta joojaid, ühte hoogu! — (A. Nooli.)

26. Nein arwamine.

Kuulsin poisja poodawata,
Mehi merde wiidawata,
Jooksin jookstes, käisin kärrest,
Astusin sammud sagedad —
Arwasin oma olewat,
Dma were wäärilise,
Dma kaasa karwalise.
Sain ma sinna saanuneksi,
Jäin ma sinna filmamaie:
Ei olnud minu omada,
Minu were wäärilista,
Minu kaasa karwalista.
Wõõd neil andsin wõõle panna,
Kõit neil andsin kaela kõita:

Wiige wette, pooge puusse,
Wiige alla Wiljandisse! — (Rahwa laul.)

27. Nooriku lahjatjus.

Oleks mull uneski üelbud,
Tukkudes mull tulnud meeli,
Et mind kurjale kojiti,
Bihasele wiidaneksi,
Pahasele pandaneksi! —
Kus mu armas halli waipa,
Udu peenike palakas!
Enne wõind wakka ju wajuda,
Waka alla hallitada,
Kirstu serwa seenetada,
Kui sai sapardil magada,
Kiibakale ringutada;
Sapard wõind sasis magada,
Kiibak risus ringutada! — (Rahwa laul.)

28. Laijale neiule.

Hulluks läinud ohja hoidjad,
Pimedaks tee pidajad,
Norgu jäenud noored mehed,
Et ei mõista meile tulla!
Meie neidu nirgikene,
Sinisukka sirgukene —
Meie neid on ammu walmis,
Ammu walmis ootamasja,
Wara seesta waatamasja:
Üks tal kinnas kirstusjagi,

Seegi sõge sõrmitagi,
Pime ilma põidelata;
Üks on töö tal wakkasfagi,
Seegi pooleli pietud. — (Rahwa-laul.)

29. Ei wõi!

Bere ütles: pekka naista!
Talu ütles: tapa naista!
Ei wõi pekka pere pärast,
Ei wõi tappa talu pärast:
Minu naine noorukene,
Kõõsa piima koorukene,
Härja sõra suurukene,
Naadi warre nõrgukene,
Piitsa warre pikukene,
Teelehe tillukene;
Silmad hele-sinised,
Paled roosa-punased,
Jalad nii kui roosi oksad,
Aitwad pikad sääse wakkad.

30. Ei ma laula teie wastu.

Dehesed, õiekhesed,
Sinisilma sirgukesed,
Käherpeaga kaunistesed,
Linalatka linnukesed,
Ei ma laula teie wastu,
Teie targa taadi wastu,
Ega helde eide wastu;
Mina laulan üle mere,

Üle mere meeste vastu,
Üle Poola poiste vastu,
Hirmsama isanda vastu,
Hellitud emanda vastu,
Sabalise saksa vastu.

31. Armasta.

Dh armasta sa, kuni võid,
Dh armasta sa, kuni saad;
Pia tuleb aeg, pia tuleb ta,
Kus nuttes hauda langed sa!

Sest armu sädet süita sa
Ja avalda sell auuga,
Kes sinu vastu soojalt keeb
Ja armu taimel aset teeb!

Dh armasta sa kuni võid,
Dh armasta sa, kuni saad
Pia tuleb aeg, kas kuuled ta,
Kus nuttes hauda langed sa!

32 Päike ja armastus.

Dh tere, kallid päikene,
Kes tõused jälle ülesse,
Kui woodist tuled välja sa,
Su ase hiitgab iluga!

Dh päike, armsa paistega,
Mis oleks ilm küll finuta!
Tõest kole koht ja pime maa,
Kus hirmus igaw elada!

Sa paistad soojalt, selgeste,
Sult rõõmu saame rõhkeste;

Rui find ei oleks päifene,
Tõest elu oleks waewane.

Ei kaswaks lehti puude peal,
Ei söögi-wilja wäljal seal;
Ei rohtu annaks heina maa:
Meid rõhuks talwe tahtmata!

Ja fiiski on üks päifene
Weel kaunim sinust, kallike,
Kes elustab ja ehitab,
See on: auus, puhas armastus. —

33. Ehi, hellake!

Ehi, ehi hellake,
Noor ja nägus neiuke!
Ehi, ehi aja: tiib
Nastaid lendes mööda wiib!

Lillike ja tütarlaps
Lähtwad warsti wanemaks,
Mõlemaist siis waataja
Nstub mööda — wiitmata.

Sinu ehte, iludus
Olgu truudus, tõsidus!
Tasandust ja tarkust ka
Wõtta kalliks pidada!

Sigus, helbus, alandus,
Kannatus ja kasinus,
Puhtus, arm, rõõm, wagadus
Elagu full südames!

Ole usin igas töös,
Lõbus, lahke kõne sees;

Kindel kõikumata meel
Suhtigu sind elu=teel!

Rui nii oled, neiuke,
Ehtinud end, hellake :
Küll siis mitmeis rindades
Dnn on sulle õitsemas.

(S. Järw.)

34. Vaimajale.

Ole wait sa wale=mokka,
Jäta järel jäme mokka ;
Sunni suuda seisatama,
Keelepära piatama !
Sinu mokast muigub musta,
Sinu kurgust kukub kurja,
Keele pealta peni paha,
Hamma alta halwa haisu.
Lase parem lapsed laulda,
Hellad emad eietada !
Laste keelelt kukub kulda,
Ema suusta heidab hõbe —
Kajab meile rahu=rada,
Ringib kõigil kilingida. —

35. Ema süda.

Üks paigake siin ilmas on,
Kus warjul truudus, arm ja õnn.
Kõik, mis nii arw siin ilma peal,
On pelgu=paika leidnud seal.
Kas ema südant tunned sa ?
Nii õrn, nii kindel muutmata,

Ta sinu rõõmust rõõmu näeb
Su õnnetusest osa põeb.

Kui inimeste liikuvad

Muu, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlgwad, wihtawad,
Kui usk ja arm suft langetwad.

Siis ema süda ilmsiks lääb,
Siis weel üks paik full üle jääb,
Kus nuta julged igal a'al:

Truu, kindla ema rinna na'al.

Mõnd kallist südant kaotasin,
Mis järel nuttes leinasin,
Aeg andis teist mull tagasi:
Ei ema südant iialgi. — (E. Koibula.)

36. Laulu heal.

Oh laulu heal, oh laulmine,
Sa Looja armas andmine,
Sa paha elu parandad
Ja auusaid kumbeid kosutad!
Meil loodud laulja linnu keel
Sest laulgem kuni kustub meel!

Kui lõu laulab pilwe peal,
Nii laulgem meie pilwe all!
Kui kägu kufub puude peal,
Nii laulgem meie lausa maal!
Meil loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kuni kustub meel!

Meid on nii weike salgake,
Kui suurel meres saareke:

Dh jägem kofku kindlaste,
Siis wõime saada wõidule!
Meil loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kuni kustub meel!

37. Weite mees.

Ma laulan ühe laulu,
Mis weiksest mehest on,
Küll wõib see wähe kaalu,
Mis nõnda tilluke,
Ei leia keegi fergest'
Nii weiksest suurte seast:
See tüdruk teeb küll targast',
Kes wõtab weiksest meest.

Suud anda pikal mehel
Ei naljalt ulata,
Piab tõusma fikiwartwul
Ehk teised aidañu,
Ja riiet tema kehale
Läeb palju, otiata.
See tüdruk teeb küll targast',
Kes wõtab weiksest meest.

Ja kui weel juhtub sõda,
Pikk mees piab minema;
Eks tilluke jõe kodu
Siis selfits naisele,
Ei armastawast elust
Ta lahku elades.
See tüdruk teeb küll targast',
Kes wõtab weiksest meest.

38. Kus ma jäen!

Ena ei salli mind,
Keegi ei kosi mind,
Surm ka ei võta mind,
Oh, kus ma jäen!

Teised on pulmad teind,
Mind pole keegi näind,
Kõik minust mööda läind,
Oh, kus ma jäen!

Küll poisid, nutate,
Kui pärast kuulete,
Et murest surnud ma —
Kõik teie süid!

Tee piate vastama,
Et mina meheta
Siit pian lahkuma —
Kõik teie süid!

Oh Nulla=Madis sa
Müid tule, korista,
Et lahti peaseks ma —
Sest kus ma jäen! —

(Jannsen.)

39. Endine heal.

Oh seda Gesti healekesta,
Wiledamat wiisikesta,
Kui see hüidis ennemuiste,
Nii kui Rootsi roogu=pilli,
Nii kui Türgi tüüri=pilli,
Nii kui Saksa saate=pilli:

Paisus üle pasunatest,
Wingus üle wiulitest,
Salgas ära sarwe heale,
Kanneli kõmu kantas.
Aga nüüd on löbu lõpmas,
Kaunis laul on kadumaies,
Gesti heal on hinge heitmas! —
Sellepärast hellad eided,
Gesti neiud, noorekesed
Aratagem, ärgem lastem
Endist healta hinge heita! —

(Rahwa laul.)

40. Ära ohka!

Neitsitene, noorukene
Ära ohka, et on orja,
Ära waata, et on waene,
Ära põlga, et sulane!
Ehk on orjal õnnekesta,
Annab Jumal waesel abi,
Saadab saaki sulasele:
Orjast saab siis osa=looja,
Sulastest saab suuri meesi!
Perepojast palgaline,
Palgaline, päiwiline. —

(R. I.)

41. Usinus ja laiskus.

Usinus on kallid hüd,
Laiskus suur ja raske süid,
Usinast', kes teinud tööd
Magab rahul omad ööd.

Laiß siin näakleb nälja käes,
Ufin õistab õnne wäes,
Ja kui laiskus aigutab,
Ufinus suud maigutab.

Wennad nõudkem usinust,
Raswatagem kasinust,
Ahnuust, halbtust wihkagem
Laiskust lausa põlgagem!

42. Kannata, kallike!

Kui kaunist' hüiab wainu peal,
See karja sarwe heal
Ja kostab metsast wastu seal
Oh hüia, hüia weel!

Nüüd kõigil rõõmu laulud suus,
Et kewade on käes,
Et jälle haljad lehed puus,
Kõik laulwad lahkusēs.

Ra mina hüiaiks kõigest wäest
Ja hüppaks rõõmu sees;
Kui aga mõtlen mõrsjakest —
Siis seisjan filmad wees.

Ta on mull kallim ilma peal
Ja elab kaugues,
Näeb waewa wõera käsu all
Ja ohkab orjuses.

Ta on nii tark ja tasane
Kui turtel-tuife
Ja armastab nii hellaste,
Kes on ta sarnane?

Dh millal jõuab tulla päew,
Mill teda koju toon!
Mill lõpeb otsa oote-waew,
Mill õnne-joogi joon?

Dh kannata, mu kallike
Kui kord weel lumi läind,
Siis oleme ka, kaunike,
Ju pulmad ära teind!

(?)

43. Tõtt ja õigust.

Tõtt, õigust ikka armasta
Kuni su hauani
Ja ära iial lahku ja
Sest, mis on õige tee!

Siis wõid sa siin maailma peal
Rõõmsaste elada
Ja ilma kartuseta teal
Ka surma oodata.

Siis sinu lapsed hana peal
Sind õnnistawad weel,
Eh filmad pisarates seal
Neil fiiski rõõmus meel.

Sest tõtt ja õigust armasta
Kuni sa hauda läed
Ja ära kurja himusta,
Siis õnne päiwi näed!

(J. Jung.)

44. Wõtkem pulmi teha!

Nüüd kõlab rõõmsast kutse-sarw
Ja käfib pulma minna,
Kus kofku kogub rahwa arw,

Ra mina ruttan sinna.
Kuis hakkab elama
Kõik rõõmsast pulma kõrast
Ja kaunist' kõlama
Seal pulma joogi pärast!
Oh inime, kell kurb on meel,
Sa meie seltsi heida!
Kas lõbusamat elu veel
Dn muidu mujal leida!
Siin kaub kurvastus
Ja meist jäeb mure maha,
Meil lahked laulud suus
Ei tunne meie paha.

Siin süda hüppab rõõmust sees.
Kui neiu kätt sull annab
Ja pärast tantsu pulma-mees
Sead lootust koju kannab.
Kas pole kaunis ta,
Kui rõõm ja kasu näha
Dn ühe korraga:
Sest võtkem pulmi teha!

45. Roti pulmad.

Didu, roidu roti pulmad,
Hiire tütar sai mehele
Kirgi noorema pojale,
Seal oli palju pulmalisi:
Kurg oli kuulus peiu-poissti.
Dma kuldse kannustega,
Wares saja-wanameesti.

Dma wasske saabastega,
Hunt oli wiie wiuliga,
Raru tuue kanneliga,
Tihane tina reega;
Soff oli söögi walmistaja,
Rebane roa- tegija,
Rana kabe kätte kandja;
Tihane tegi õluta,
Lõu waene lõhkus puida.

(R. I.)

46. Tulge imet nägema!

Emakesed, tütrekesed,
Isad, langud ja waderid,
Sugulased, suured sõbrad
Tulge nüüd imet nägema:
Taewas tansib, maa müdiseb,
Pilmwed ju pilli puhutwad!
Tammel Tartu rajalta,
Leppal linna uulitsalta:
Suured kokku jooksewad
Ladwad kokku langewad!
Tamme ladwad langakesed,
Lepa ladwad linnukesed,
Mõlemil wõsud wennakesed
Sõsarad ja sõbratesed,
Ned õrnad diekesed —
Puud need uhked pulmalised

(R. I.)

47. Lahtumisel.

Nüüd wiiaks Maie majasta,
Raunike kodu kohaasta,

Flus lilli heina maalta,
Walge lilli wälja pealta,
Sinilille filma eesta!
Niitis ta kaare ilusa,
Lõikas ta parma paraja;
Lehmad jäewad leinamaie,
Siad jäewad sirgumaie,
Nurgad jäewad nuttemaie,
Kanaid kahju kõrutama!

48. Tüdrukü tõutus.

Enne mina heidan kiwi juurde,
Kiwi juurde, kännu juurde,
Ennemalt, kui poisi juurde!
Kiwi ei kisu, känd ei katsu,
Kiwi ei riisu rinda mööda,
Känd ei katsu kaela mööda:
Poiss ei jäta puutumata,
Rinda mööda riisumata,
Kaela mööda katsumata;
Kui on pime, siis ta petab,
Kui on walge, siis ta wannub.
Käägib teiste poiste wastu,
Waagub wana naiste wastu:
See oli hullu uskumaie
Nõder nõuu wõttemaie!

(R. I.)

49. Öhtu päike.

Öhtu päike puista kulda
Üle metsa, üle maa!

Puista kõnet pilve põue,
Minu südamesse ka!

Mets siis heidab une sülle,
Maa siis magab rahuga,
Pilw ja minu süda sala
Mõnda tõttwad kaebama:

Rääk'wad õnnest, rõõmust, rahust,
Walgeist waba ilmades
Kuni paneb uni peale
Neil ka pehmet hõlmakest. —

Shtu päike puista kulda
Üle metsa, üle maa!

Puista kõnet pilve põue,
Minu südamesse ka!

(A. Reinwald.)

50. Head ööd!

Head ööd, head ööd!
Lõpetud on päewa tööd!
Päike on ju looja läinud,
Hingagu, kes tööd on teinud,
Kuni hommik äratab.
Head ööd, head ööd!

Head ööd, head ööd
Kõigile, kes wäsinud!
Randku kaitsetw ingel taewa
Kõiki, kes siin nägid waewa,
Kuni hommik äratab!
Head ööd, head ööd!

504.493

● Hind 10 kop. ●

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

1 0100 00038705 6